

Parlament de l'estudiant Carles Aulés

Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2019

Barcelona, 6 de juliol del 2019

Fa quatre anys vam començar aquesta aventura universitària i, ara, en el seu epíleg, em pregunto: què ha significat per a mi la universitat? Hem après moltes coses, des de l'apassionant CIU fins a les classes de Macro Avançada II, on amb prou feines enteníem un quart de les lletres gregues que apareixien del no res. Sí, hem après alguna cosa d'economia. Però la universitat és més que un institut per a gent gran. La universitat m'ha ensenyat a ser més competent, a ser més responsable. M'ha ensenyat a ser millor persona. I, sobretot, m'ha ensenyat a ser. Qui hagués dit que aquell petit Carles de 18 anys que va creuar les portes de la UPF per primer cop tancat a l'armari acabaria parlant de la seva sexualitat a la seva graduació? Aquesta universitat ha representat un alliberament per a mi fins al final, ja que avui mateix i amb motiu d'aquesta graduació he sortit de l'armari amb els meus pares. Aquestes parets m'han vist fer el canvi més important de la meva vida. La UPF m'ha ensenyat a ser, i sempre estaré eternament agraït a la universitat. A aquells que m'han acompanyat, que estan aquí i que estan a fora, i als meus pares: moltes gràcies.

L'etapa que vam començar quatre anys enrere ens va il·lusionar a tots, i ara també ens ha d'il·lusionar el que ve després. Com a generació, tenim molts reptes i oportunitats. No podem aturar-nos. El progrés, les migracions, el moviment..., tot és una part inherent de la nostra modernitat. Jo no em conformo amb una societat on els adolescents LGTBI viuen en armaris sense acceptar-se a ells mateixos. Jo no em conformo amb una societat on et fan *bullying* si ets massa diferent. Jo no em conformo amb una societat on hi ha violència i discriminació sistèmica contra les dones. Jo no em conformo amb una societat que deixi morir gent al Mediterrani. No m'hi conformo. I per això necessitem oasis com aquesta universitat. Els necessitem per progressar, per trencar barreres, per tenir noves idees. Els necessitem per somiar en un futur millor. I somiarem.

El món roda i avança inexorablement. Som ciutadans de ple dret. El nostre moment ha arribat.

Ja m'acomio. Sou criatures fabuloses, tots i cadascun de vosaltres. I us beneixo: moltíssima sort a la vida. Avui, comença la nostra gran obra.

